

ved at nedlægge Lolland-Falster Stift, finder jeg ganske urimeligt, thi Lolland-Falster Stift har netop den Størrelse, som et Stift efter min Mening bør have, naar der skal være et godt virkeligt Tilsyn, medens det sjællandske Bispedømme er blevet alt for urimeligt stort i Tidens Løb.

Det ærede Medlem gik videre og talte om de Protestmøder, der har været mod de kirkelige Lovforslag, specielt mod Lovforslaget om Bispevalg. Han mente, at dette at lade Biskopperne komme til Afstemning var urimeligt, thi dels vilde den almindelige Befolkning ikke tage Hensyn til den kontormæssige Side af en Biskops Arbejde, dels vilde Biskoppen ikke kunne optræde som Forligsmand, hvad han burde kunne, naar han var retningsvalgt. Men hvorledes skal da Biskopperne nu optræde som Forligsmænd? Vi har jo Biskopper af de forskellige Retninger, vi har grundtvigske og indremissionske Biskopper og Centrumbiskopper, hvorledes skal de optræde som Forligsmænd? Jeg tror ikke, at det, at der har været en Afstemning i Stiftet om, hvem man helst vil have til Biskop, kan gøre nogen som helst Forandring i Biskoppens Stilling som Forligsmand, og de Protester, der har været fremme, kan jeg ikke tillægge synderlig Betydning, thi dels er det kun et meget lille Tal, som har taget Del i disse Protester, hvad man dog maa lægge Mærke til, dels staar vi nu sandsynligvis overfor Udnævnelsen af 4 Biskopper. Jeg tror, at den Trang, som der hos Menighederne er til at udtale sig om, hvem de ønsker til Biskop, vil medføre, at de vil føle sig meget skuffede, hvis man ikke imødekommer den. Det vilde foranledige langt stærkere Protester, hvis man undlod at imødekomme denne Trang nu, end naar vi imødekommer den. De Protester, der har været fremme, betragter jeg ikke som afgørende, lige saa lidt som jeg kan ansæ den ærede sidste Talers Betragtning, at det at lægge Bispevalget i Fler-tallets Haand vilde medføre store Ulykker for Kirken og sandsynligvis bevirke, at der slet ikke blev nogen Frihed i vor Folkekirke, for afgørende. Det er en Overdrivelse, som slet ikke kan begrundes ved, at han citerede, hvilke Udtalelser Pastor Moe eller andre havde tilladt sig. Selvfølgelig er der ikke Enhed i Folkekirken i den Forstand, at alle mener det samme. Der er kirkelige Partier indenfor Folkekirken, det er netop ogsaa derfor, man ønsker Afstemning; thi var der Enighed, var der slet ingen Forskel, behøvede man ingen Afstemning, saa var det et rent personligt Spørgsmaal, hvilken Biskop man vilde udnævne. Og

naar det i Lovforslaget siges, at Ministeren kun er pligtig at udnævne den, der har faaet $\frac{2}{3}$ af samtlige afgivne Stemmer, tror jeg ikke lettelig, Forholdet bliver det, at en enkelt kirkelig Retning vil kunne fremskaffe dette Stemmetal; men Forholdet vil blive det, at de forskellige Retninger maa forhandle sammen og se at vælge en Mand, der kan være en Enhed for dem. Og det vil han kun kunne være, naar han staar saa højt hævet over Partivæsenet, at mere end et Parti kan slutte sig til ham. Naar der ikke er $\frac{2}{3}$, staar det Ministeren frit for at vælge mellem dem, der er stemt paa, uagtet jeg gerne skal indrømme, at jeg vanskeligt tror, jeg kommer til at se en Minister udnævne eller indstille til Kongen en Mand, der kun har faaet f. Eks. to Stemmer eller et lignende Mindretal af Stemmer. Det vil jeg dog se, før jeg tror det.

Med Hensyn til Menighedsraadene er der gjort de samme Indvendinger. Det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Dahl) spurgte, om jeg ikke havde modtaget Deputationer fra Menigheder, der beklagede sig over den Indstilling, Menighedsraadet havde gjort med Hensyn til Besættelse af Præsteembedet. Jeg mindes i Øjeblikket kun een saadan Deputation i de sidste to Aar, da jeg har været Minister, og den maatte jeg svare: Ja, det er eders egen Skyld, hvis Menighedsraadet ikke er Udtryk for Menigheden. Da jeg sagde: hvem har da valgt Menighedsraadet? svarede de, at de havde ikke tænkt saa nøje paa, at Valget betød saa meget, derfor havde de ikke taget Del deri. Jeg svarede da: Det maa blive eders egen Sag. Andet er der ikke at svare til den Slags Deputationer. Der staar Ministeren slet ikke tvivlende, hans Tvivl rejser sig først, naar der kommer flere Deputationer fra samme Menighed eller samme Stift, som der her er Tale om, og fremsætter deres Ønsker. Men for øvrigt mener jeg, at dette, at Flertallet i Menigheden ikke føler sig repræsenteret ved Menighedsraadet, er noget, der er lidt forbigaaende. De fleste Steder har man gjort den Erfaring, at Menighedsraadet har noget at betyde, ikke mindst ved Besættelsen af Præsteembederne; derfor har man ogsaa været interesseret i at faa Menighedsraadet saaledes, at det virkelig repræsenterede Befolkningen. Ganske vist er en stor Del af Valgene sidste Gang foregaaet som Enighedsvalg, idet de forskellige Retninger er blevet enige om, hvor mange der skulde være fra hver Side. Man har da stemt sammen, og der er ikke blevet nogen egentlig Afstemning. Det har endnu ikke